

труднищества и развития (OECD), а уже затем убедить весь остальной мир принять эти нормы, одобренные «самыми успешными» странами. Кульминацией этой кампании корпоративного лоббизма была попытка принять соглашение МАИ (Многостороннее соглашение по инвестициям, Multilateral Agreement on Investment). Фактически МАИ предусматривало добровольный отказ государств от какой-либо формы контроля за деятельностью частного капитала в принципе. Этот документ был настолько скандальным, что вызвал бурю возмущения в Западной Европе, причем не только в левых кругах. Документ был отвергнут Европарламентом».

Таким образом, в среде реализации международных инвестиционных отношений сложным стоит вопрос соблюдения баланса интересов отдельных участников. Безусловно, международно-правовое регулирование со стороны международных организаций является необходимым условием, обеспечивающим согласование воли всех участников. Однако в сегодняшних условиях сложно однозначно оценить эффект воздействия международных организаций, поэтому правительствам необходимо проводить свою внешнюю экономическую политику с учетом, в первую очередь, собственных интересов.

Музыка Я. І.

аспірант, Львівський національний університет імені Івана Франка

ЧЛЕНСТВО У ВСЕСВІТНІЙ МИТНІЙ ОРГАНІЗАЦІЇ

Протягом усієї історії, людство прагнуло знайти оптимальні шляхи міжнародного спілкування, з метою координації своїх дій для розв'язання гострих проблем міжнародних відносин мирними засобами. Здебільшого такі відносини закріплювались і врегульовувались за допомогою дво- і багатосторонніх договорів, які укладались на союзах і конференціях за участю представників держав. Такі багатосторонні конференції, як зазначає Зайцева О. Г., були певним етапом в розвитку міжнародного спілкування, і в значній мірі сприяли утвердженню уявлення про необхідність створення більш стійких форм міждержавних відносин [1].

Однак, із збільшенням кількості держав та розвитком суспільних відносин така схема врегулювання міждержавних відносин виявилась недостатньою, оскільки конференції проводились по

мірі необхідності і для вирішення конкретних питань. Для координації тогочасних міжнародних відносин, необхідно було створити специфічну структуру, яка б функціонувала на постійній основі і мала більш-менш чіткий внутрішньо організаційний механізм. Такою «структурою» стала міжнародна міжурядова організація, яка, звичайно, на початкових етапах свого існування не була наділена ознаками сучасних міжнародних організацій.

Основними ознаками міжнародних організацій, на думку Толстих В. Л. є договірна основа створення і функціонування, наявність постійних органів, корпоративна природа (тобто наявність членства), підпорядкування міжнародному праву [2]. Звичайно такий перелік ознак не є вичерпним.

Одним із ключових факторів, що визначають ефективність діяльності тої чи іншої міжнародної організації є склад її учасників, об'єм їх прав та обов'язків, а також ступінь участі держав у діяльності певної організації [3]. Тому не дивно, що питання членства знайшли досить детальне відображення в установчих угодах практично кожної міжнародної організації.

При цьому цікавим є той факт, що визначення поняття членства не дає жоден із установчих договорів міжнародних організацій. Для того, щоб проаналізувати, що слід розуміти під членством потрібно звернутися до доктрини міжнародного права. У більшості вчених дане поняття розуміється як інститут права міжнародних організацій який врегульовує питання, про порядок вступу, умови прийому в організацію, види членства, права та обов'язки членів, припинення, а в окремих організаціях і призупинення членства, а також відповідальність держав як членів організації.

Питання членства в Всесвітній митній організації регулюється статтею 2 установчого договору цієї організації. Вона передбачає, що членами цієї організації можуть бути перш за все держави. Однак, із даного провила є винятки: у випадку схвалення вищого органу організації Ради, – уряди окремих митних територій, залежних у зовнішньополітичних відносинах від інших країн, але, які володіють самостійністю у веденні зовнішньої торгівлі також можуть набувати членство.

Оскільки дана організація є відкритою, вступ у Всесвітню митну організацію є достатньо простим. Установчий договір передбачає можливість приєднання до неї будь-якої держави шляхом простої процедури: документ про приєднання повинен бути депонований у Міністерстві закордонних справ Бельгії.

Кожний член Всесвітньої митної організації призначає в якості своїх представників одного делегата і одного або більше заступників. При представниках можуть бути радники.

Крім того у даній організації передбачений інститут спостерігачів. Відповідно до пункту «d» ст.2 Рада може допустити як спостерігачів представників урядів, які не є членами Ради або представників міжнародних організацій.

На даний момент членами Всесвітньої митної організації є 177 держав і митних територій. При цьому спеціальний статус передбачено для Європейського союзу. Статусом спостерігача володіють кілька міжнародних організацій.

Відповідно до ст. 4 Установчої угоди, члени організації повинні надавати будь-яку запитувану нею інформацію і документи, необхідні для здійснення Радою своїх функцій за умови, що жодному з членів не доведеться видавати секретну інформацію, розкриття якої буде перешкоджати застосуванню його законів або іншим чином суперечити державним інтересам або зачіпати законні торговельні інтереси будь-якого підприємства, як державного, так і приватного.

Література:

Международные межправительственные организации. Зайцева О. Г. – Москва: Издательство Наука, 1983. – С.13.

Толстых В. Л. Курс международного права: учебник / В. Л. Толстых. – М.: Волтерс Клувер, 2010. – С.316-317.

Моравецкий В. Функции международной организации. – Москва, Издательство «Прогресс», 1976. – С. 51-54.

Шперун Х. В.

аспірант, Львівський національний університет імені Івана Франка

МВФ ЯК СПЕЦІАЛІЗОВАНА УСТАНОВА ООН

Спеціалізована установа – відносно нове поняття у міжнародному праві. Вперше питання про створення спеціалізованих установ було піднято на Конференції, яка проходила в Думбартоні-Оксі (США) у серпні-жовтні 1944 р. і була присвячена обговоренню питань про створення Всезагальної міжнародної організації безпеки (якою стала ООН).[1, 9] Проте сама ідея створення таких організацій виникла значно раніше, про що свідчить Статут Ліги